

KÓKAI JÁNOS

Variáció egy témára

*Mozart egyik zongoraversenye szól a szülőszobában.
A fájdalom hallgat.
Az ápolók dallamra lépnek.
Ösztöneikben lüktet a menüett.*

*Te úgy nyújtod felém a kezed,
mint egy karmesternő.*

Vezényled az életet.

*Új szólamot hozol a világra.
Eddig megbújt a hangjegyek között.*

*A lassú tétel megnyugvás:
elernyednek izmaid,
a rondóra készülsz.*

*És amikor megkezdődik az örömteli körtánc,
végre felsír egy soha nem hallott dallam.*

Narancs és Óceán

*Kicsi vagy. Kézen foglak.
Szőke hajad arcodba fodorzódik.
Mintha az Óceánt látnám.*

*Még új neked ez a világ.
Járni tanulsz benne.
De már ötévesen is szíveket gyűjtesz.*

*Hintázol és tornagyakorlatokat mutatsz.
A tudatlanság örömeivel tegezel.*

*Nem szólítasz apának, nem vagyok az.
Mégis, valami hasadni készül bennem.
De ez olyan jó,
mint megfelezni valakivel egy narancsot.*